

[Samuel sen.]

at et Ændringsforslag fra min Side i denne Retning vil møde Velvillie hos den højtærede Minister og det høje Ting.

Formanden: Saafremt det skal lykkes at tilendebringe Forhandlingerne om disse Sager paa denne Side Kl. 7 Aften — ellers maa der fortsættes i et Aftenmøde —, maa jeg henstille, at man nu snart afslutter Debatten om den foreliggende Sag.

A. C. Mortensen: Jeg skal blot i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og det ærede Medlem Hr. Vejen angaaende Hammerum-Privilegiet, sige, at vi har i Udvalget bestræbt os for at forme Loven saaledes, at vi ikke skulde komme til at ødelægge nogen bestaaende Virksomhed, og det tror jeg i allerhøjeste Grad er lykkedes ved de Ændringsforslag, der er stillede af Flerparten. Med Hensyn til den Husflidsvirksomhed, der findes i Hammerum, Lysgaard m. fl. Herreder, er Lovforslaget formet saaledes, at alle de Virksomheder, der eksisterer i Dag, kan fortsætte. De kan for det første lade deres Varer sælge ved de Uldhandlere, som for Tiden gaar omkring, men de vil ogsaa i Fremtiden, hvis der ikke bliver nok af dem til at sælge Varerne, kunne faa deres Varer afsat ved Hjælp af de Folk, som efter dette Lovforslag løser Vandrebrev, og derfor tør vi hævde, at der ikke vil være en eneste af de Virksomheder, der eksisterer i Øjeblikket paa Grundlag af Forordningen af 1741, der vil tage nogen Skade ved denne Lovs Gennemførelse.

I øvrigt var jeg meget forbavset over det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Kritik af, at Arbejdet i Udvalget havde ligget stille en Tid. Det laa stille nogle faa Dage, fordi man ventede paa, at Ministeren skulde stille en lang Række Ændringsforslag, som var nødvendige for i nogen Grad at faa samlet den Mængde af Ændringsforslag, der var stillet fra alle Sider.

Vejen: Den Forklaring, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen gav: at hvis der ikke blev nok til at forhandle disse Varer for Fremtiden, kunde de forhandles ved de Folk, der fik Vandrebrev, forekommer mig ikke at være gyldig, thi saa vidt jeg har forstaaet Forslaget og Ændringsforslagene dertil, kan Vandrebrev kun løses i det Amt, hvor vedkommende bor; men viovre fra Jylland vil nu rigtignok mene, at vi vil være daarlig tjent med at have Sjællændere

til at gaa og forhandle vore Varer, det tror jeg nok, de mangler visse Betingelser for.

Himmelstrup: Da den højtærede Minister havde Ordet, gjorde han ogsaa nogle Bemærkninger til det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg har stillet under Nr. 13 til § 10, idet den højtærede Minister fraraadede Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Den højtærede Minister fremsatte imidlertid ikke, om jeg saa maa sige nogen saglig Motivering for denne sin Afstandtagen, men fremhævede alene, at det kunde skade Andelselskaberne fremtidige næringsretlige Stilling, om et Forslag af den Karakter, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg havde stillet, positivt skulde blive nedstemt, og den højtærede Minister opfordrede os derfor til at tage det paagældende Ændringsforslag tilbage, en Opfordring, som den højtærede Minister i øvrigt ogsaa rettede til det andet Mindretal, der har stillet Ændringsforslag til den samme Paragraf, hvilken Opfordring det paagældende Mindretal allerede har taget til Følge gennem den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Hendriksen har fremsat.

Nu er Forholdet jo dette for det Ændringsforslags Vedkommende, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg har stillet, at det, som jeg fremhævede før, falder i to Dele. Første Del af Ændringsforslaget; den Del, som angaar Andelsproduktionsforeningers Produktionsvirksomhed og deres Adgang til at forsyne sig i beskedent Omfang med Hjelpe- og Raastoffer hos Personer udenfor Medlemmernes Kreds, tager kun Sigte paa at søge lovfæstet den nugældende Praksis, medens anden Del, den Del, der omhandler den næringsretlige Stilling for Andelsproduktionsforeningers Virksomhed ved Butikksalg, tager Sigte paa at søge en Praksis, som er blevet indført i de senere Aar, ændret, fordi vi for vort Vedkommende anser den for urimelig.

Nu er det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg paa det rene med, at den sidste Del af vort Ændringsforslag, som jo ogsaa — det skal jeg villigt erkende — staar i Forbindelse med de nugældende Skatteregler med Hensyn til Indkomstskatten, saaledes som disse findes i Indkomstskatteloven af 10. April 1922, utvivlsomt er et Udtryk for et Fremtidshaab og et Fremtidshaab, hvis Opfyldelse maaske endda kan siges at ligge ret langt ude, navnlig naar vi tager Hensyn til den Tendens, der utvivlsomt har været i de senere Aar til at drage stedse større